

**Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 23 af
19. januar 2006 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg
(L89).**

Spørgsmål nr. 23:

Kommunerne har allerede hjemmel til (§ 11 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område), at anmode personer, der søger hjælp, om at lade sig undersøge hos en læge, eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen. Skærper lovforslaget behandlingspligten, og er der grænser for hvilke behandlinger, man kan tvinge modtagere af offentlige ydelser til at gennemgå?

Februar 2006

Vores sag

05-21-0016/101-0023

Svar:

Lovforslaget medfører ikke en skærpelse af pligten til at lade sig behandle. Det er alene den behandling, der i mange år har kunnet være en betingelse for at få hjælp, der kan stilles krav om. Behandlingen må på ingen måde kunne medføre fare for liv eller førlighed.

Kommunen kan efter § 11, stk. 1, nr. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område anmode borgeren om at blive undersøgt af en læge eller om at blive indlagt til observation og *behandling*, hvis borgerens helbred har betydning for, om borgeren er berettiget til at få den hjælp, som borgeren har søgt om. § 11, stk. 1, nr. 2, viderefører den tidligere gældende § 10, stk. 2.

Af bemærkningerne til den tidligere gældende § 10 fremgår, at bestemmelsen svarer til bistandslovens § 17. Første led af bistandslovens § 17 havde følgende ordlyd: "Den myndighed, der behandler en sag efter denne lov, kan pålægge den, der søger bistand, at medvirke til sagens oplysning, herunder ved at lade sig undersøge af en læge eller indlægge til observation og behandling." Af bemærkningerne til bistandslovens § 17 fremgår, at det fastslås, at den, der søger bistand, har pligt til at lade sig undersøge og behandle; og at tilsvarende bestemmelser findes i den (da)gældende lovgivning, samt at formuleringen svarer til en bestemmelse i loven om den sociale ankestyrelse (§ 8).

Der vil typisk være tale om en undersøgelse hos en praktiserende læge, som regel ansøgerens egen læge. Undersøgelse hos en eller flere speciallæger kan også være relevant.